EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2020/1936,

annettu 14 päivänä toukokuuta 2020,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2018,

— ottaa huomioon vastaukset, jotka komissio antoi kirjallisiin kysymyksiin, jotka esitettiin 28. marraskuuta 2019 pidetyssä talousarvion valvontavaliokunnan kuulemistilaisuudessa tuolloin kansainvälisestä yhteistyöstä ja kehitysasioista vastanneelle komission jäsenelle Neven Mimicalle,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan, 100 artiklan kolmannen luetelmakohdan ja liitteen V,

— ottaa huomioon kehitysvaliokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0057/2020),

A. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyön ensisijaisena tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja pitkällä aikavälillä sen poistaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208–210 artiklassa määritetyn mukaisesti;

B. katsoo, että unionin on pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että sen varat ja toimet hyödyttävät aina tarpeessa olevia ihmisiä eivätkä hallintorakenteita, erityisesti investoitaessa maihin, joiden hallintojärjestelmät eivät ole demokraattisia;

C. ottaa huomioon, että yleisenä tavoitteena on edelleen, että julkisen kehitysavun osuus bruttokansantulosta on 0,7 prosenttia ja että hankitaan myös yksityistä rahoitusta;

D. ottaa huomioon, että kestävän kehityksen tavoitteiden huomioon ottaminen ja Pariisin ilmastosopimuksen täytäntöönpano ovat keskeisiä tavoitteita, joihin yhteistyövälineillä pyritään;

E. katsoo, että kestävyys on ratkaisevan tärkeää asetettujen tavoitteiden ja tulosten ja erityisesti kehitysavun pitkän aikavälin vaikutusten saavuttamiseksi;

F. toteaa, että kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmassa avainasemassa on ketään ei jätetä -periaate;

G. ottaa huomioon, että vuonna 2017 hyväksytty kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus tarjoaa unionin toimielimille ja jäsenvaltioille kehityspolitiikkaa koskevan yhteisen kehyksen;

H. ottaa huomioon, että unionin kehitysyhteistyön yhdenmukaistaminen kumppanimaiden omien kehityspolitiikan painopisteiden kanssa on kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman keskeinen osa;

I. katsoo, että eri ulkoisten politiikkojen johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä olisi tarkasteltava jatkuvasti erityisesti silloin, kun useita politiikkoja pannaan täytäntöön yksittäisessä kumppanimaassa, synergioiden edistämiseksi, näiden olemassa olevien politiikkojen välisten kompromissien vähentämiseksi ja mahdollisuuksien mukaan tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden välttämiseksi;

J. katsoo, että hyvä yhteistyö ja koordinointi muiden avunantajien ja kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa on ensiarvoisen tärkeää, jotta vältetään päällekkäisyydet, huolehditaan tehokkaasta valvonnasta ja riskinjaosta, varmistetaan todellisia panoksia ilmentävä vastuu tuloksista ja avun vaikuttavuus ja edistetään kehitysapuvalmiuksia edunsaajamaissa;

K. ottaa huomioon, että komissio on viime kädessä vastuussa Euroopan kehitysrahastojen (EKR) tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sekä EKR:ien varainhoidon seuranta- ja raportointiprosessin valvonnasta;

L. ottaa huomioon, että avoimuus, vastuuvelvollisuus ja ihmisoikeuksia koskevan huolellisuusvelvoitteen noudattaminen ovat demokraattisen valvonnan ja tehokkaan kehitysavun edellytyksiä;

M. ottaa huomioon, että unionin ulkoiset toimet kanavoidaan kansainvälisten järjestöjen kautta siten, että ne joko käyttävät unionin varoja tai rahoittavat hankkeita yhdessä unionin kanssa, mihin sisältyy valvontaa ja hallintoa koskevia haasteita;

N. toteaa, että EKR:ien hallitusten välinen luonne käy ilmi täytäntöönpanomenetelmien laajasta kirjosta, sillä menetelmiä käytetään kaikkiaan 79 maassa ja niihin liittyy tarjouspyyntöjen ja hankintojen tekemistä koskevia monitahoisia sääntöjä ja menettelyjä;

O. toteaa, että budjettituella on keskeinen rooli muutosten aikaansaamisessa ja keskeisiin kehityshaasteisiin vastaamisessa, mutta se sisältää merkittävän rahoitusriskin ja sitä pitäisi myöntää ainoastaan, jos edunsaajavaltio pystyy osoittamaan riittävän avoimuuden, jäljitettävyyden, vastuuvelvollisuuden, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä vaikuttavuuden tason ennen budjettituen vastaanottamista;

P. ottaa huomioon, että avoimuuden edistäminen sekä korruption ja petosten torjunta ovat keskeisiä tekijöitä unionin budjettitukitoimien onnistumisen kannalta;

Q. toteaa, että EKR-toimia toteutetaan haasteellisissa oloissa, joihin liittyy jatkuvasti suuria geopoliittisia ja institutionaalisia riskejä;

R. toteaa, että EKR:ien asianmukaisesta täytäntöönpanosta riippumattomat ulkoiset tekijät saattavat heikentää kehityksen eteen tehtyjä toimia tai estää ne kokonaan;

S. toteaa, että hallintotapaan kohdennettu unionin tuki on olennainen tekijä, jotta kehitysavulla voidaan toteuttaa vaikuttavia hallintouudistuksia;

T. toteaa, että tämänhetkiset muuttoliikekriisit eivät saa jättää varjoonsa väestörakenteen mullistuksiin kytkeytyviä muuttoliikeaaltoja, joihin on pitkällä aikavälillä reagoitava muulla tavoin;

U. toteaa, että yksinkertaistamalla täytäntöönpanoprosesseja apu voidaan toimittaa perille vaikuttavammin;

V. katsoo, että on olennaisen tärkeää edistää unionin näkyvyyttä, varmistaa unionin ulkoisen rahoitusvälineen strateginen käyttö, tiedottaa unionin rahoituksesta ja tuoda unionin arvoja esiin kaikissa kehitysavun muodoissa;

Tarkastuslausuma

Euroopan kehitysrahastojen (8.–11. EKR) rahoituksen ja hankkeiden toteuttaminen vuonna 2018

1. toteaa, että 11. EKR muodostaa 65 prosenttia komission kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston (DG DEVCO) käytettävissä olevista varoista; panee merkille, että EKR:n sitoumukset vuonna 2018 olivat 4 959 miljoonaa euroa ja ylittivät vuotuisen 4 537 miljoonan euron tavoitteen (109,3 prosenttia alkuperäisestä tavoitteesta verrattuna 95 prosenttiin vuonna 2017), kun taas EKR:n maksut olivat 4 124 miljoonaa euroa (käyttöaste 98,2 prosenttia vuotuisen tavoitteen ollessa 4 200 miljoonaa euroa, kun käyttöaste vuonna 2017 oli 98,89 prosenttia); panee lisäksi merkille, että Euroopan investointipankin (EIP) sitoumukset olivat 880 miljoonaa euroa (joista 800 miljoonaa euroa koski investointikehystä), kun taas EIP:n maksut olivat 555 miljoonaa euroa vuonna 2018 (joista 525 miljoonaa euroa investointikehyksen kautta);

2. suhtautuu myönteisesti kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston jatkuviin pyrkimyksiin vähentää vanhoja ennakkomaksuja ja vanhoja maksattamatta olevia sitoumuksia siten, että tavoite on 25 prosenttia; toteaa, että pääosasto ylitti 25 prosentin tavoitteensa vähentämällä EKR:n vanhojen ennakkomaksujen osuutta 40,33 prosenttia (43,79 prosenttia muilla tukialoilla) ja EKR:n vanhojen maksamatta olevien sitoumusten osuutta 37,10 prosenttia (39,71 prosenttia muilla tukialoilla);

3. kannustaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa jatkamaan EKR:n vanhoihin sopimuksiin, joiden voimassaolo on päättynyt, liittyviä ponnistelujaan, koska vuoden 2017 lailla alle 15 prosentin tavoitearvo jäi saavuttamatta huolimatta pääosaston käyttöön ottamasta uudesta menettelystä (osuus oli 17,27 prosenttia, mikä on lievä mutta riittämätön parannus verrattuna 18,75 prosenttiin vuonna 2017); ottaa huomioon, että tämä keskeisen tulosindikaattorin alle 15 prosentin tavoitearvo saavutettiin pääosaston muun toiminnan osalta (13,88 prosenttia);

4. pitää yleisesti valitettavana, että vanhoihin EKR:n ennakkomaksuihin ja käyttämättömiin sitoumuksiin liittyvät vähennystoimet olivat tehottomampia ja vähennystasot alhaisempia tai että niitä ei ole saavutettu lainkaan EKR:n vanhojen sopimusten, joiden voimassaolo on päättynyt, osalta verrattuna kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston muihin toiminta- ja vastuualoihin; toteaa kuitenkin, että EKR:ien toiminnan monitahoisuus voi vaikeuttaa keskeisten tulosindikaattorien tavoitearvojen saavuttamista erityisesti sopimusten päättämistä koskevien menettelyjen osalta, mikä vaikeuttaa perintämääräysten antamista;

5. kehottaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa ensisijaisesti saattamaan lyhyellä aikavälillä kahdeksannen ja yhdeksännen EKR:n jäljellä olevat toimet päätökseen;

Tilien luotettavuus

6. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin katsoo vuosikertomuksessaan kahdeksannesta, yhdeksännestä, kymmenennestä ja yhdennestätoista EKR:sta rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2018, että lopullinen tilinpäätös antaa olennaisilta osiltaan oikeat ja riittävät tiedot EKR:ien taloudellisesta asemasta 31 päivältä joulukuuta 2018 ja että niiden toimien tulokset, rahavirrat ja nettovarallisuuden muutokset päättyneeltä varainhoitovuodelta ovat EKR:n varainhoitoasetuksen ja kansainvälisesti hyväksyttyihin julkisen sektorin tilinpäätösstandardeihin perustuvien kirjanpitosääntöjen mukaiset;

Tilien perustana olevien toimien laillisuus ja asianmukaisuus (sääntöjenmukaisuus)

7. panee tyytyväisenä merkille tilintarkastustuomioistuimen lausunnon, jonka mukaan varainhoitovuoden 2018 tilien perustana olevat tulot olivat olennaisilta osiltaan lailliset ja sääntöjenmukaiset;

8. ilmaisee kasvavan huolensa tilintarkastustuomioistuimen antamasta kielteisestä lausunnosta menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta, koska tilien perustana olevien menojen virhetason kasvu oli olennainen;

9. on erittäin huolestunut siitä, että arvioitu virhetaso nousi jälleen toisena peräkkäisenä vuotena ja oli 5,2 prosenttia kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista EKR:n tilinpäätöksessä hyväksyttyjen menojen osalta (kun se oli 4,5 prosenttia vuonna 2017, 3,3 prosenttia vuonna 2016, 3,8 prosenttia vuosina 2014 ja 2015, 3,4 prosenttia vuonna 2013 ja 3 prosenttia vuonna 2012); odottaa komission pohtivan syitä ja toteuttavan tarvittavia toimia virhetason kasvavan suuntauksen kääntämiseksi laskuun;

10. toteaa, että osa tilintarkastustuomioistuimen arvioimista virhetasoista saattaa olla seurausta liian pienen henkilöstömäärän erittäin suuresta työtaakasta, etenkin vaikeissa olosuhteissa toimivissa edustustoissa;

11. katsoo, että kun arvioitu virhetaso nousee näin korkeaksi, on ratkaisevan tärkeää panostaa lisää henkilöstön tietämykseen ja koulutukseen; kehottaa komissiota ratkaisemaan henkilöstövajeen ongelman erityisesti vaikeissa olosuhteissa toimivissa edustustoissa;

12. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisella Euroopan unionista ei ole ollut vaikutusta EKR:n varainhoitoon vuonna 2018 ja että EKR:n vuoden 2018 tilit kuvastavat oikein eroprosessin tilannetta;

13. panee erittäin huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista 125 maksutapahtumasta 51:een (eli 41 prosenttiin) liittyi virhe ja erityisesti, että 39 maksutapahtumasta, joihin liittyi kvantitatiivisesti ilmaistavissa oleva virhe, yhdeksän (23 prosenttia) oli lopullisia tapahtumia, jotka oli hyväksytty sen jälkeen, kun kaikki ennakkotarkastukset oli suoritettu; kehottaa komissiota parantamaan huomattavasti maksutapahtumien laillisuutta ja sääntöjenmukaisuutta ja varmistamaan, että ennakkotarkastusten jälkeiset toimet ovat asianmukaisia;

14. toteaa, että kymmenenteen EKR:ään kuuluneista hankkeista vapautetut varat, jotka siirretään yhdennentoista EKR:n suoritusvaraukseen, eivät aiheuta varoihin liittyviä ongelmia Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen suhteen ja että vaikutus kunkin jäsenvaltion maksuosuuteen lasketaan suhteessa niiden alkuperäiseen EKR-maksuosuuteen;

15. on erittäin huolissaan siitä, että huolimatta kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston toteuttamista peräkkäisistä korjaavista toimintasuunnitelmista havaitut virheet olivat tyypiltään pitkälti samanlaisia kuin aiempina vuosina: olennaisten tositteiden puuttuminen (36,6 prosenttia), julkisia hankintoja koskevien sääntöjen vakava noudattamatta jättäminen (27,1 prosenttia), toteutumatta jääneet menot (22,7 prosenttia), pääosaston jäännösvirhetasoa koskevasta selvityksestä mukautettu jäännösvirhetaso (5,4 prosenttia), tukeen oikeuttamattomat menot (4,3 prosenttia) ja muun tyyppiset virheet (3,9 prosenttia), kuten se, että tuensaajat eivät noudata hankintasäännöksiä, ja tukeen oikeuttamattomat menot;

16. ottaa huomioon, että enemmän kuin muita avun välineitä virheet koskivat tapahtumia, jotka liittyivät työsuunnitelmiin, avustuksiin ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtyihin rahoitussopimuksiin ja EU:n jäsenvaltioiden yhteistyötoimistojen kanssa tehtyihin valtuutussopimuksiin;

17. on erittäin huolestunut, että tilanne edelleen toistui, vaikka kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto on laatinut peräkkäisiä toimintasuunnitelmia sen korjaamiseksi, erityisesti kun kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevat virheet kertoivat puutteista kansainvälisten organisaatioiden tarkastuksissa; kehottaa painokkaasti komissiota olemaan aliarvioimatta näiden virheiden vakavuutta, sillä ne voivat viitata sääntöjenvastaisuuksiin, kuten petoksiin, ja kehottaa puuttumaan edellä mainittuihin toistuviin puutteisiin kiireellisesti, raportoimaan selkeästi toimintasuunnitelman täytäntöönpanossa havaituista erityisistä ongelmista ja tekemään tarvittaessa asianmukaista yhteistyötä sekä tilintarkastustuomioistuimen että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kanssa;

Seuranta- ja varmennusjärjestelmien vaikuttavuus

18. on erittäin huolissaan siitä, että komissiolla oli riittävästi tietoa, jonka avulla se olisi kyennyt estämään, havaitsemaan ja korjaamaan kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevat virheet ennen menojen vahvistamista ja hyväksymistä, ja että saatavilla olevia tietoja käyttämällä olisi voitu alentaa arvioitua virhetasoa 1,3 prosenttiyksikköä; korostaa myös, että virheet tietyissä tapahtumissa jäivät huomaamatta ulkoisilta tarkastajilta ja että niiden vaikutus oli 1,1 prosenttiyksikköä;

19. odottaa, että kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto käyttää kurinalaisemmin saatavilla olevia hallinnointia koskevia tietoja ja soveltaa johdonmukaisemmin yleistä valvontajärjestelmäänsä (ennakkotarkastukset ja ulkoiset tarkastukset tai menotarkastukset); pitää tärkeinä pääosaston jatkuvia pyrkimyksiä parantaa ennakkotarkastusten täytäntöönpanoa ja kehottaa sitä toteuttamaan niitä erityisesti kohdentamalla valvontatoimet riskialttiille aloille, jotka koskevat kansainvälisten organisaatioiden ja kehitysvirastojen kautta välillisesti hallinnoitavia varoja ja suoraan hallinnoitavia avustuksia;

20. ottaa huomioon kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston seitsemännen jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen, josta ilmenee, että jäännösvirhetaso oli 0,85 prosenttia eli alle komission asettaman kahden prosentin olennaisuusrajan; ottaa kuitenkin huomioon, että käytetty metodologia on useiden vuosien ajan perustunut erittäin vähäisiin paikalla toimitettuihin tapahtumatarkastuksiin ja julkisten hankintamenettelyjen puutteellisiin tarkastuksiin, ja kehottaa pääosastoa tekemään tiivistä yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen kanssa virhetasojen arvioinnin luotettavuuden parantamiseksi;

21. toteaa kuitenkin, että suoraan hallinnoitujen avustusten ja edunsaajamaiden kanssa toteutettavan välillisen hallinnoinnin osalta toteutettujen toimien ulkoisten tarkastusten tulokset osoittavat, että ensimmäisen osalta 4,64 prosenttia ja toisen osalta 3,77 prosenttia tarkastetusta kokonaismäärästä eivät olleet tukikelpoisia ja että tämän seurauksena ei ole annettu eriytettyjä varaumia; pyytää kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa esittämään yksityiskohtaisemman selvityksen näissä kahdessa tapauksessa käytetyistä perusteluista;

22. muistuttaa, että varauma on vastuuvelvollisuuden kulmakivi ja siten kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston varmennusketjun rakentamisessa käytettävä ennaltaehkäisevä ja avoimuutta edistävä väline, joka kuvastaa nykyisiä haasteita tai jäljellä olevia ja ilmenneitä puutteita, joita päätoimipaikassa tai unionin edustustoissa on käsiteltävä;

23. kehottaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa vahvistamaan asteittain varmennusketjuaan uusien sisäisen valvonnan standardien mukaisesti ja painottamaan entistä enemmän sekä yksilöllisiä valtuuksia ja vastuuta kunkin toimijan roolista valvonnan toteuttamisessa että petosriskiä;

24. ottaa huomioon, että jäännösvirhetasoa koskevasta selvityksestä on tullut osa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston riskinarviointia, valvontaa ja tilintarkastusta koskevaa strategiaa ja varmennusketjua, mutta kehottaa pääosastoa varmistamaan, että sen jäännösvirhetasoa koskevassa arvioinnissa käytetyt menetelmästandardit ovat yhdenmukaisempia, ja kuulemaan tarvittaessa tilintarkastustuomioistuinta näissä kysymyksissä;

25. ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston erilaiset lähestymistavat, sillä tilintarkastustuomioistuin keskittyy parhaillaan toteutettaviin toimiin tai alustaviin virhetasoihin maksujen tasolla ja kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto tarkastelee päätökseen saatettuja toimia; katsoo ja korostaa, että kahden erilaisen arviointimenetelmän noudattaminen ei saisi aiheuttaa epäselvyyttä toimien sääntöjenmukaisuudesta ja laillisuudesta, mikä estäisi myös eri vuosien tulosten vertailukelpoisuuden;

26. odottaa, että kaikki sidosryhmät pidättäytyvät esittämästä arvioitujen virhetasojen tarkastelua koskeviin menetelmiin liittyviä kilpailevia perusteluja, jotta voidaan antaa luotettava ja todenmukaisempi kuva tilanteesta ja lisätä luottamusta suoritettua tarkastustyötä ja yleisesti valvontajärjestelmiä kohtaan sekä niiden oikeudenmukaisuutta; korostaa myös, että olisi tarkasteltava asianmukaisesti uudelleen eri raporteissa, kuten kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosaston vuotuisessa toimintakertomuksessa tai komission vuotuisessa hallinto- ja tuloksellisuuskertomuksessa käytettyä käsitettä arvioiduista riskinalaisista määristä ohjelmien päättämishetkellä;

27. kehottaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa jatkamaan ponnistelujaan valvontakehyksensä ja keskeisten tulosindikaattoreiden tehokkaan täytäntöönpanon parantamiseksi, erityisesti niiden, jotka koskevat ennakkotarkastuksilla estettyjä perusteettomia maksuja (KPI 21) ja ulkoisissa tarkastuksissa yksilöityjä tukeen oikeuttamattomia määriä (KPI 25); ottaa huomioon, että perintämääräyksiä annettiin 18,22 miljoonan euron arvosta perusteettomien maksujen takaisinmaksua varten;

28. katsoo, että on keskeisen tärkeää kohdentaa toimia sellaisille riskialttiille aloille, jotka koskevat kansainvälisten organisaatioiden ja kansallisten kehitysvirastojen kautta välillisesti hallinnoitavia varoja ja suoraan hallinnoitavia avustuksia, ja että näihin toiminta-aloihin liittyvien riskien tasoa olisi korotettava;

29. ottaa huomioon, että vuonna 2018 esitettiin kaksi varaumaa, erityisesti uudelleenesitetty alun perin vuonna 2015 annettu Afrikan rauhanrahastoa koskeva varauma, jossa otetaan huomioon nykyiset institutionaaliset ja hallinnolliset heikkoudet, sillä rauhanrahasto ei suojele riittävän vaikuttavasti EKR:n menojen laillisuutta ja sääntöjenmukaisuutta;

30. toteaa, että vuonna 2018 oli käynnissä 19 petostutkintaa;

Yhteistyö kansainvälisten organisaatioiden, unionin kehitysvirastojen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa

31. ottaa huomioon, että EKR:t maksoivat vuonna 2018 hankkeille, jotka toteutettiin välillisen hallinnoinnin kautta kansainvälisten organisaatioiden kanssa, 1074 miljoonaa euroa ja hankkeille, jotka toteutettiin välillisen hallinnoinnin kautta kehitysvirastojen kanssa, 201 miljoonaa euroa (347 miljoonaa euroa maksettiin Yhdistyneiden kansakuntien kautta), toteaa, että varoista 2,6 miljardia euroa oli peräisin yleisestä talousarviosta;

32. toteaa huolestuneena, että kansainvälisten organisaatioiden kanssa toteutettavien toimien osalta tarkastetuista 61 tapahtumasta 33:ssa (eli 54 prosentissa) oli kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, joiden osuus oli 62,5 prosenttia vuoden 2018 arvioidusta virhetasosta;

33. on hyvin huolestunut siitä, että kansainväliset organisaatiot eivät taaskaan toimittaneet tositteita ajoissa, mikä esti komissiota ja tilintarkastustuomioistuinta suorittamasta perusteellisia tarkastuksia; kehottaa komissiota tältä osin tehostamaan pyrkimyksiään varmistaa tietojen saaminen ajoissa kyseisiltä kansainvälisiltä organisaatioilta, jotta tilintarkastustuomioistuin voi esittää täydelliset ja tarkat tiedot;

34. panee huolestuneena merkille, että suuri osa EKR-sopimuksista on myönnetty hyvin rajatulle määrälle kansallisia kehitysvirastoja ja että tähän liittyy riski unionin kehityspolitiikan uudelleenkansallistamisesta, joka on ristiriidassa unionin ulkopolitiikan tiiviimmän integroinnin kanssa;

35. kehottaa komissiota vahvistamaan ja lujittamaan tarjouskilpailu- ja hankintamenettelyjen seurantaa, jotta vältetään riski siitä, että pieni määrä julkisia tai osittain yksityisiä virastoja monopolisoi merkittäviä osuuksia kehitysmaissa toteutettavista EKR-hankkeista ja saa yhä enemmän vaikutusvaltaa unionin kehitys-, yhteistyö- ja naapuruuspolitiikassa, mikä saattaa vaarantaa unionin toimintapolitiikan riippumattomuuden; kehottaa komissiota vahvistamaan ja laajentamaan myös muiden julkisten ja yksityisten tahojen, kuten useiden kehitysalalla toimivien valtiosta riippumattomien järjestöjen, kanssa tekemäänsä yhteistyötä;

36. suosittelee, että komissio kiinnittää enemmän huomiota EKR:n yhteistyön edistämiseen kansainvälisten organisaatioiden, unionin kehitysvirastojen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa; ilmaisee huolensa siitä, että EKR:n työ ei ole riittävällä ja oikealla tavalla näkyvää suurelle yleisölle;

37. muistuttaa yleisestä periaatteesta, että unionin varojen käytöstä vastaavien yhteisöjen on noudatettava moitteettoman varainhoidon ja avoimuuden periaatteita; korostaa, että kaikkien yhteisöjen on tehtävä kaikilta osin yhteistyötä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja varojen saamisen edellytyksenä myönnettävä tarvittavat valtuudet toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle, tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille;

38. kehottaa komissiota

i) noudattamaan ja soveltamaan kurinalaisesti rahoitusosuuksissa ja puitesopimuksissa edellä mainittuja unionin varoja käyttävien yhteisöjen vastuita sekä velvollisuutta toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille kaikki pyydetyt asiakirjat, jotka ovat tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi;

ii) kiinnittämään säännöllisesti huomiota sellaisten kansainvälisten järjestöjen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen pilariarviointeja koskeviin vaatimuksiin ja raportteihin, joiden osalta yhteistyö on puutteellista, jotta voidaan arvioida niiden vastuuvelvollisuusvälineiden asianmukaisuutta, tarkastelemaan uudelleen asiaan liittyviä säännöksiä tai tehtävänmäärityksiä, kun pilariarviointimenetelmää tarkistetaan varainhoitoasetuksen säännösten noudattamiseksi; kehottaa mukauttamaan tarvittaessa näiden kansainvälisten yhteisöjen kanssa tehtyjä voimassa olevia valtuutussopimuksia;

iii) toteaa, että tiedotettaessa unionin avustuksin rahoitettavista toimista tarvitaan entistä järjestelmällisempää lähestymistapaa unionin näkyvyyden lisäämiseksi sekä avoimuuden, vastuuvelvollisuuden ja ihmisoikeuksia koskevan huolellisuusvelvoitteen vahvistamiseksi rahoitusketjussa; kehottaa komissiota sisällyttämään puitesopimuksiin hankkeesta vastaavan viraston velvoitteen varmistaa unionin näkyvyys usean rahoittajan hankkeissa; kehottaa komissiota toteuttamaan otokseen perustuvia paikalla tehtäviä tarkastuksia joidenkin vuosien ajan yhteisrahoitettujen hankkeiden päättymisen jälkeen, jotta voidaan varmentaa EKR:n toimien vaikutuksen jatkuminen ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen toimien pitkän aikavälin vaikutusten varmistamiseksi;

Unionin budjettituki

39. ottaa huomioon, että EKR:n rahoitusosuus budjettitukitoimista vuonna 2018 oli 881,9 miljoonaa euroa, josta 858,6 miljoonaa euroa oli uusia sitoumuksia (ne kattoivat maantieteellisesti 56 kumppanimaata ja edustivat 96:ta budjettitukisopimusta); huomauttaa, että merentakaisille maille ja alueille maksettiin EKR:n kautta 92,9 miljoonaa euroa, mikä kattoi 14 maata ja 18 budjettitukisopimusta;

40. toteaa tyytyväisenä, että Saharan eteläpuoliseen Afrikkaan myönnettiin eniten budjettitukea, sillä sen osuus oli 41 prosenttia, ja että tähän liittyvät sopimukset koskivat valtioiden selviytymiskykyä ja rakennusurakoita; toteaa myös, että alhaisen tulotason maiden osuus kasvoi 38 prosenttiin, kun se vuonna 2015 oli 31 prosenttia, ja että suurimpia budjettituen saajia olivat alemman keskitulon maat, joiden osuus voimassa olevien maksusitoumusten kokonaismäärästä oli 47 prosenttia;

41. muistuttaa, että budjettituki on investointi unionin kumppanimaiden julkisiin politiikkoihin ja järjestelmiin ja että sen keskeisinä periaatteina on panna täytäntöön uudistuksia ja edistää kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista; toteaa, että unionin budjettitukea on ohjattava kansainvälisesti sovituilla Busanin tuloksellisuusperiaatteilla, joita ovat muun muassa kumppanimaiden omavastuullisuus, tulospainotteisuus, osallistavuus ja vastuuvelvollisuus;

42. toteaa, että AKT-maissa ja merentakaisissa maissa ja merentakaisilla alueilla maksut suoritetaan pääasiassa kiinteämääräisinä erinä; katsoo kuitenkin, että vaihtelevansuuruiset erät voisivat kannustaa paremmin syventämään kumppanimaiden kanssa käytävää eri politiikan aloja koskevaa ja poliittista vuoropuhelua tärkeimmistä toteutettavista uudistuksista; katsoo, että kiinteämääräisiin ja vaihtelevansuuruisiin eriin perustuvien maksumenettelyjen olisi pohjauduttava tuloksiin ja riittäviin laadullisiin tietoihin saavutetun edistyksen arvioimiseksi; katsoo, että maksamisen tulokselliseen koskevat kriteerit ovat budjettitukitoimien hallinnoinnin kannalta keskeinen tekijä;

43. kehottaa seuraamaan tiiviisti tavoitteita, edistymistä sovittujen tulosten saavuttamisessa ja tulosindikaattoreita ja käymään niistä kumppanimaiden kanssa perusteellista toimintapoliittista vuoropuhelua; kehottaa jälleen kerran komissiota määrittämään ja mittaamaan paremmin odotetut kehitysvaikutukset ja erityisesti parantamaan valvontamekanismia, joka koskee edunsaajavaltion toimintaa korruption, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusvaltion ja demokratian aloilla; on yhä hyvin huolestunut siitä, miten unionin budjettitukea mahdollisesti käytetään vastaanottajamaissa, joissa ei ole demokraattista valvontaa tai se on vain vähäistä;

44. toteaa, että budjettitukeen liittyviä riskejä havaittiin hieman vähemmän vuonna 2018; painottaa kuitenkin, että korruptioon, julkiseen talouteen ja kehitykseen liittyvät riskit olivat edelleen merkittävimpiä ja että makrotaloudellinen riski on kasvanut;

45. kannattaa keskittymistä julkisen talouden hallinnoinnin, talousarvion avoimuuden ja demokraattisten valvonta- ja tarkastuselinten alalla saavutettavaan edistykseen sekä makrotalouden ehtoihin kumppanimaissa valmiuksien kehittämisen optimoimiseksi; kehottaa komissiota seuraamaan järjestelmällisesti toteutettuja uudistuksia ja saavutettuja tuloksia ja osoittamaan, että unionin budjettituella on tuettu tehokkaasti vastaanottajamaiden omaa kehitysohjelmaa ja vahvistettu sen omaa demokraattista vastuuta;

46. huomauttaa, että asianmukaisia seurantavälineitä on vahvistettava, jotta voidaan arvioida tapaa, jolla budjettituki on auttanut parantamaan valtion tulonhankintaa ja siihen liittyviä uudistuksia; suhtautuu myönteisesti siihen, että valtion tulonhankinnan osuus vaihtelevansuuruisten erien arvosta oli 19 prosenttia vuonna 2018 (kun se vuonna 2014 oli 3 prosenttia); kannustaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa antamaan budjettitukea koskevissa kertomuksissaan edelleen säännöllisesti tietoa budjettitukisopimusten käytöstä valtion tulonhankinnan alalla;

47. kehottaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa kuitenkin arvioimaan toimintapoliittisessa vuoropuhelussaan tarkasti riskejä, jotka liittyvät erityisesti kehitysmaihin vaikuttaviin yritysten veronkiertoon, veropetoksiin ja laittomiin rahavirtoihin; kannustaa pääosastoa arvioimaan finanssipoliittisia vaikutuksia ja auttamaan kohdennettujen investointitavoitteiden määrittelyssä;

Euroopan kehitysrahaston tuen täytäntöönpanoon liittyvät riskit ja haasteet

48. on erittäin huolissaan siitä, että EKR:ää saatetaan jatkossa vaatia osallistumaan sellaisiin toimiin, joissa se etääntyy köyhyyden lieventämistä koskevasta ensisijaisesta tavoitteestaan ja joita on mahdoton sovittaa yhteen EKR:n perusarvojen kanssa, mikä voi vaarantaa jo toteutetut hyvin onnistuneet toimet; panee huolestuneena merkille tämän arvoista vieraantumisen riskin ja kehottaa komissiota ottamaan tämän huomioon hankkeiden ja ohjelmien laadinnassa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden mukaisesti; kehottaa komissiota valitsemaan tulevat avustusohjelmat EKR:n perusarvojen mukaisesti ja harkitsemaan tukien poistamista ohjelmilta, jotka poikkeavat näistä arvoista;

49. korostaa, että EKR:ien ei pitäisi ylittää toimintatarkoitustaan ja että uuden jatkumon luomisen uusien haasteiden kohtaamiseen ei pitäisi heikentää muiden kehitystavoitteiden saavuttamista;

50. vetoaa komissioon, jotta se painottaisi enemmän hyvin toimivien avustusohjelmien parantamista ja säilyttämistä ja keskittyisi siihen; kehottaa komissiota varmistamaan parhaiden käytäntöjen ja menestystarinoiden paremman näkyvyyden tiedotusvälineissä ja muualla;

51. korostaa sellaisten kestävyyteen, avoimuuteen ja hyvään koordinointiin kohdistuvien riskien merkitystä, joihin unioni pyrkii puuttumaan kehitysapurahoituksellaan, kun otetaan huomioon uusien avunantajien ja toimijoiden, kuten Venäjän ja Kiinan, huomattava lisääntyminen Afrikassa; kehottaa komissiota pyrkimään siihen, että kansainvälinen yhteistyö olisi paremmin mukautettu kumppanimaiden omiin kehityksen painopisteisiin;

52. katsoo, että muuttoliikkeen ja kehitysavun välinen suhde on yksi tärkeimmistä yhteyksistä, joita on käsiteltävä yhdessä turvallisuuden ja kehityksen yhteyden sekä humanitaarisen avun ja kehitysyhteistyön yhteyden kanssa; toteaa kuitenkin, että rauhanrakentaminen ja muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttuminen ovat kestävän kehityksen keskeisiä näkökohtia;

53. muistuttaa, että on jatkuvasti kehitettävä ohjaavia periaatteita, jotka koskevat avun vaikuttavuutta, kehitystulosten omaksi kokemista kumppanimaassa sekä kumppanimaiden hallintojärjestelmää kohtaan tunnettua luottamusta; korostaa lisäksi, että hyvä hallintotapa, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat avun vaikuttavuuden ehdottomia edellytyksiä; kehottaa komissiota asettamaan oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen taloudellisen avun hyväksymisen perustavaa laatua olevaksi ehdoksi;

54. painottaa, että kestävyys on olennaista lisättäessä kehitysavun kokonaisvaikuttavuutta siten, että vaikutuksia seurataan jatkuvasti avun kaikkien toimitusmuotojen yhteydessä; muistuttaa, että Agenda 2030 -toimintaohjelmassa ja kestävän kehityksen tavoitteissa painotetaan voimakkaasti tietoa ja indikaattoreita, ja toteaa, että tehokas ja toimintakuntoinen strategia edellyttää toimivaa seurantaa;

55. kehottaa jälleen komissiota sisällyttämään seuraavaan vuotuiseen toimintakertomukseen EKR:ien toimien vaikutuksia koskevan jäsennellyn arvioinnin, jossa keskitytään erityisesti ihmisoikeuksiin;

56. pyytää komissiota laatimaan maakohtaisen arvioinnin pitkään jatkuneista parhaillaan toteutettavista EKR:sta rahoitettavista hankkeista, jotta voidaan osoittaa vuosikymmenten mittaisten unionin investointien todelliset vaikutukset paikan päällä ja se, miten investoinneilla on todellakin tuettu edunsaajamaiden taloudellista, sosiaalista ja kestävää kehitystä; pyytää komissiota tämän jälkeen tarkastelemaan arvioinnin tulosta ja vähentämään jatkossa tehottomien hankkeiden rahoitusta ja/tai lopettamaan sen;

57. katsoo, että unionin edustustojen hankesuunnitelmia hallinnoitaessa yhteistyön olisi painotuttava enemmän paikallisiin pk-yrityksiin, yksityiseen sektoriin ja kansalaisyhteiskunnan järjestöihin; korostaa, että kunnianhimoisten kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavan rahoituksen vajeen vuoksi yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa käytävällä strategisella vuoropuhelulla on oltava ratkaiseva rooli paikallisten talouksien kehittämisessä;

58. katsoo, että mahdollisuus käyttää rahoituspalveluja ja mikrorahoitus ovat keskeisiä taloudellisen ja sosiaalisen edistyksen tekijöitä, jotka vaikuttavat todistetusti paikalliseen taloudelliseen toimintaan ja työpaikkojen luomiseen; suhtautuu myönteisesti siihen, että EKR tukee rahoituspalvelujen tarjoamista Afrikassa erinäisillä välineillä (Euroopan kestävän kehityksen rahasto (EKKR), takuurahasto, Nasira-riskinrahoitusjakoväline, Huruma-rahasto, Boost Africa -säätiö ja African Guarantee Fund -rahasto), joiden tavoitteena on muun muassa myöntää mikrolainoja niitä tarvitseville viljelijöille Afrikassa; kehottaa komissiota ja muita unionin toimielimiä olemaan perustamatta uusia taloudellisen avun välineitä ja kannustaa niitä sen sijaan varmistamaan näiden välineiden paremman näkyvyyden niiden toiminta-alueilla ja unionissa;

59. ottaa huomioon komission sisäisen tarkastuksen toteuttaman tarkastuksen, jossa tarkasteltiin komission yksikköjen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon koordinointia, ja panee tyytyväisenä merkille tarkastuspäätelmän, jonka mukaan komission yksikköjen (kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosasto, naapuruuspolitiikan ja laajentumisneuvottelujen pääosasto ja ulkopolitiikan välineiden hallinto) ja ulkosuhdehallinnon väliset koordinointitoimet ovat yleisesti ottaen vaikuttavia ja tehokkaita; painottaa kuitenkin voimakkaasti, että on tarpeen määrittää yhtenäinen näkemys tietylle maalle myönnettävästä unionin ulkoisesta avusta kokonaisuudessaan ja vahvistaa yhteistyössä edellä mainittujen pääosastojen kanssa riskinarviointia ja -hallintaa, jotta voidaan saada aikaan yhteinen näkemys epävarmuustekijöistä ja niiden vähentämistä koskevista strategioista;

Euroopan unionin Afrikka-hätärahaston vaikuttavuus

60. toteaa, että Euroopan unionin Afrikka-hätärahastolle vuoden 2018 loppuun osoitetut varat olivat 4,2 miljardia euroa, joista 3,7 miljardia euroa oli peräisin EKR:istä ja 489,5 miljoonaa euroa jäsenvaltioilta ja muilta avunantajilta (Sveitsi ja Norja); toteaa, että vuonna 2018 toteutettiin 187 hanketta; panee merkille muuttajien suojelun ja uudelleenkotouttamisen kehittämistä koskevan EU:n ja IOM:n yhteisen aloitteen laajentamisen 14:stä Afrikan maasta 26:een vuoden 2018 loppuun mennessä;

61. muistuttaa parlamentin pysyvästä kannasta, jonka mukaan komission olisi varmistettava, että uudeksi kehitysvälineeksi perustetut erityisrahastot ovat aina unionin yleisen strategian ja kehityspolitiikan tavoitteiden – köyhyyden vähentäminen ja poistaminen – mukaisia ja erityisesti, että Euroopan maiden turvallisuusedut eivät mene apua vastaanottavan väestön tarpeiden edelle; kehottaa komissiota harkitsemaan tästä linjasta poikkeaville Afrikka-hätärahaston hankkeille annettavan taloudellisen avun vähentämistä;

62. painottaa, että Afrikka-hätärahaston avulla on puututtava epävakauden, pakkomuuttojen ja laittoman muuttoliikkeen perimmäisiin syihin parantamalla selviytymiskykyä, taloudellisia mahdollisuuksia, yhdenvertaisuutta, väestöjen turvallisuutta ja inhimillistä ja sosiaalista kehitystä; toteaa, että laittoman muuttoliikkeen perimmäisten syiden käsite ja niiden ominaispiirteet ovat monimuotoisia ja niitä olisi mukautettava ja analysoitava perusteellisesti, jotta voidaan suunnitella paremmin hanketoimien perustelut ja lisäarvo sekä parantaa saavutettujen tulosten esille tuomista;

63. ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen todenneen, että Afrikka-hätärahasto on joustava työkalu avun tarjoamiseksi elintarvikkeiden, koulutuksen, terveydenhoidon, turvallisuuden ja kestävän kehityksen kaltaisilla aloilla, mutta se olisi pitänyt suunnitella kohdennetummaksi niin, että sillä voitaisiin puuttua ennakoimattomiin haasteisiin tehokkaasti, ja sen tavoitteet ovat liian laajoja toiminnan ohjaamiseksi Afrikan alueilla ja vaikutusten mittaamiseksi tehokkaasti;

64. toteaa huolestuneena, että tilintarkastustuomioistuimen ([1]) ja yhdennentoista EKR:n väliarvioinnin laatijoiden lukuisiin huolenaiheisiin, jotka koskevat Afrikka-hätärahaston täytäntöönpanoa, ei ole juuri puututtu; tuo jälleen esille huolensa seuraavista

— Pohjois-Afrikkaan ja Afrikan sarveen liittyvien hanke-ehdotusten valintaa koskevien dokumentoitujen kriteerien puute,

— erityisen riskinarviointikehyksen puuttuminen,

— Afrikka-hätärahaston hankkeiden tuloksellisuuden mittaamiseen liittyvät vakavat puutteet,

— Afrikka-hätärahaston hankkeiden vaikuttavuus ja kestävyys sekä unionin kyky seurata tiiviisti niiden täytäntöönpanoa,

— parhaita käytäntöjä ja onnistuneita avustusohjelmia koskevan tiedon levittämistä ja niiden näkyvyyttä tiedotusvälineissä koskevan rakentavan strategian puuttuminen;

toteaa, että näiden havaintojen perusteella hätärahaston lisäarvo on erittäin kyseenalainen;

65. muistuttaa, että suurin osa Afrikka-hätärahaston rahoituksesta on peräisin EKR:istä, mikä väistämättä merkitsee sitä, että kehitysapu ei edistä unionin kumppanimaiden kehityssuunnitelmia vaan unionin muuttoliikepolitiikan lyhyen aikavälin tavoitteita, mikä on vastoin Lissabonin sopimusta ja avun tuloksellisuudesta annettua Pariisin julistusta; huomauttaa, että Afrikka-hätärahasto oli enemmänkin pikaratkaisuihin keskittyvä väline, jolla pyrittiin hillitsemään muuttovirtoja sen sijaan, että puututtaisiin muuttoliikettä pitkällä aikavälillä lisääviin tekijöihin kehitysavun periaatteiden mukaisesti;

([1]) Erityiskertomus nro 32/2018 "Euroopan unionin Afrikka-hätärahasto: joustava mutta painopiste puuttuu".

66. huomauttaa, että varojen kokoaminen erityisrahastoihin EKR:stä, unionin talousarviosta ja muilta rahoittajilta ei saisi johtaa siihen, että kehitys- ja yhteistyöpolitiikkaan varatun rahoituksen avulla ei saavuteta tavanomaisia edunsaajia tai alkuperäisiä tavoitteita; pitääkin valitettavana, että vaikka unionin maksuosuus Afrikka-hätärahastoon hoidetaan käyttäen pääosin virallisen kehitysavun resursseja, hätärahasto ei keskity pelkästään kehitystä tukeviin tavoitteisiin; huomauttaa, että suurin osa varoista myönnettiin vuonna 2018 muuttoliikkeen hallintaa koskevaa osiota varten, jonka osuus Afrikka-hätärahaston varoista kasvoi 30,8 prosenttiin vuonna 2018, kun se vuonna 2016 oli 17,3 prosenttia;

67. toteaa, että sen lisäksi, että muuttoliikkeen hallinnan osuus kaikista Afrikka-hätärahaston hyväksymistä hankkeista kasvoi, varoja on myös myönnetty yhä enemmän Pohjois-Afrikan maille, sillä vuonna 2018 niille myönnetty osuus kasvoi 52 prosenttiin muuttoliikkeen hallintaan tarkoitetuista kokonaisvaroista, kun vuonna 2016 se oli 23 prosenttia; pitää valitettavana, että vaikka unioni pyrkii asettamaan haavoittuvan ja marginalisoituneen väestön tukemisen Afrikka-hätärahaston painopisteeksi, 55 prosenttia muuttoliikkeen hallinnan rahoituksesta suuntautui hankkeisiin, joilla pyrittiin rajoittamaan ja torjumaan laitonta muuttoliikettä sen hillitsemisen ja valvonnan avulla vuonna 2017; varoittaa, että kehitysavun käyttö välineenä, jolla puututaan muuttoliikettä ja turvallisuutta koskeviin kysymyksiin, ei ainoastaan heikennä unionin kehityspainopisteitä vaan voi lisätä köyhyyttä ja epävakautta, minkä vuoksi ihmiset joutuvat jättämään omat yhteisönsä; kehottaa komissiota tältä osin harkitsemaan sellaisille Afrikka-hätärahaston hankkeille, jotka eivät ole EU:n pitkän aikavälin kehitysyhteistyöpolitiikan mukaisia, annettavan taloudellisen avun vähentämistä ja/tai perumista;

68. muistuttaa, että alue- ja paikallisviranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja valtiosta riippumattomat järjestöt sekä yksityinen sektori ovat kumppaneita vaikuttavassa kehityspolitiikassa ja että jatkuva vuoropuhelu kansallisten viranomaisten ja paikallisyhteisöjen kanssa on olennaisen tärkeää yhteisten strategioiden ja painopisteiden määrittelemiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että EKR:istä ja unionin talousarviosta ei rahoiteta Afrikka-hätärahaston välityksellä hankkeita, joita panevat täytäntöön vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin osallistuneet hallitukset ja paikalliset (puolisotilaalliset) joukot, erityisesti Libyan ja Sudanin kaltaisissa maissa;

69. muistuttaa, että hätärahaston varoja, jotka ovat peräisin kehitysmäärärahoista, ei pidä käyttää muuttajien oikeudet vaarantaviin turvallisuustoimiin; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön konkreettisia takuita siitä, että täytäntöönpanoviranomaiset eivät käytä muuttoliikkeeseen liittyviä Afrikka-hätärahaston hankkeita muuttajien perusihmisoikeuksien rikkomiseen ja että muuttoliikkeeseen liittyvät Afrikka-hätärahaston hankkeet eivät pitkällä aikavälillä edistä valtioiden ja niitä alemman tason alueiden epävakautta, mistä Pohjois-Nigerin valtiosta riippumattomat järjestöt ja paikalliset asukkaat ovat raportoineet yhä enemmän; korostaa, että ihmisoikeuksien on oltava Afrikka-hätärahaston hankkeiden ohjelmasuunnittelun ytimessä ja että hankkeilla on edistettävä ihmisoikeuksien toteutumista kyseisissä maissa;

70. kehottaa komissiota sisällyttämään selkeät ja avoimet ihmisoikeuslausekkeet täytäntöönpanokumppaneiden (YK:n virastot, jäsenvaltioiden kehitysvirastot) kanssa tekemiinsä rahoitusosuussopimuksiin, jotta vältetään tilanteet, joissa unioni voisi välillisesti rahoittaa ihmisoikeuksia loukkaavia hankkeita; huomauttaa tähän liittyen Afrikka-hätärahastosta rahoitusta saaneesta hankkeesta, jonka tarkoituksena on yhdistää uudelleen Eritrea ja Etiopia Eritrean pääteiden kunnostamisen avulla, ja toteaa, että hanketta hallinnoi YK:n hankepalveluiden toimisto (UNOPS), joka rahoittaa asepalvelusta hyödyntäen pakkotyövoimaa käyttäviä Eritrean valtiollisia rakennusyhtiöitä;

71. kehottaa komissiota varmistamaan kansainvälisten ja unionin oikeuskehysten mukaisesti, että unionin osittain rahoittamien hankkeiden työmailla ei käytetä pakkotyövoimaa eivätkä olosuhteet muistuta orjuutta; suosittaa, että komissio panee täytäntöön unionin osittain rahoittamia hankkeita varten avoimen ja tiukan seurantajärjestelmän, johon olisi kuuluttava nimetön valitusmenettely ja seurantatoimia;

72. on huolestunut siitä, että tilintarkastustuomioistuin havaitsi esimerkkejä hankkeista, joilla vastattiin samanlaisiin tarpeisiin kuin muissa unionin välineissä ja jotka saattoivat siten olla päällekkäisiä muiden unionin tukimuotojen kanssa; kehottaa komissiota huolehtimaan erityisesti siitä, että sen toimet ovat yhteneviä ja koordinoituja alueellisten kehityssuunnitelmien kanssa, ja maksimoimaan globaalin avun vaikutuksen ja tehokkuuden, jotta varmistetaan, että pääpaino on kehityksessä eikä rajavalvonnassa ja turvallisuudessa muuttajien kustannuksella;

73. ottaa huomioon, että komissio tunnustaa tarpeen kehittää edelleen yhteistä valvontajärjestelmää; on tyytyväinen siihen, että vuoden 2018 toisella neljänneksellä sovittiin 41 yhteisestä tulosindikaattorista ja että käyttöön on otettu teknistä apua; toteaa, että Afrikka-hätärahaston kolmessa toimintaikkunassa erityiset tavoitteet ja lähtötasot pyritään tunnistamaan paremmin hanketasolla;

74. katsoo, että on huolehdittava asianmukaisesti siitä, että varmistetaan parempi viestintä komission, parlamentin ja jäsenvaltioiden välillä Afrikka-hätärahaston täytäntöönpanosta ja että varmistetaan niiden toiminnan ja tuloksellisuuden riittävä julkinen valvonta ja tarkastus ja niitä koskeva raportointi; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta harkitsemaan tarkastusta Afrikka-hätärahaston täytäntöönpanon vaikutuksesta unionin kehityspolitiikkaan sekä talousarvion että tulosten näkökulmasta; kehottaa komissiota tekemään johtopäätökset tarkastuksesta ja varmistamaan, että tehottomasti toteutetut Afrikka-hätärahaston hankkeet lakkautetaan tai niiden rahoitusta vähennetään selvästi;

Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteet (APSA)

75. panee huolestuneena merkille, että Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden (APSA) ongelmana on vahva riippuvuus ulkoisista rahoituslähteistä, koska jäsenvaltioiden osuus rauhanrahaston rahoituksesta on varsin vähäinen ja APSAn vaihtoehtoisista rahoituslähteistä saamasta rahoituksesta on pulaa;

76. toteaa, että EUH ja komissio toimivat Afrikassa erittäin monimutkaisissa tilanteissa, sillä monilla osa-alueilla on useita poliittisia ja toiminnallisia haasteita ja rajoitteita, jotka koskevat erityisesti keskeisten sidosryhmien yhteistyötä, instituutioiden rahoitusta ja niihin liittyviä ongelmia sekä poliittista tahtoa puuttua konflikteihin ja ehkäistä ja hallita niitä;

77. pitää valitettavana, että vähäinen vastuunotto ja taloudellinen kestävyys Afrikassa sekä merkittävä riippuvuus avunantajista ja kansainvälisistä kumppaneista johtavat toiminnallisiin puutteisiin; kehottaa komissiota lisäämään Afrikan unionin vastuuta APSAsta suuremman taloudellisen riippumattomuuden saavuttamiseksi ja kohdistamaan uudelleen unionin tukea toimintakustannusten sijaan valmiuksien kehittämiseen tähtääviin toimenpiteisiin;

78. pitää valitettavana, että unionin APSAlle antamalla tuella on ollut vähäinen vaikutus ja että sitä on pitänyt kohdentaa uudelleen, samoin kuin sitä, että unionin tuki on keskittynyt pääasiassa APSAn perustoimintakustannusten rahoittamiseen ja että APSA on ollut voimakkaasti riippuvainen avunantajien tuesta useiden vuosien ajan;

79. on erittäin huolissaan seurantajärjestelmän puutteista, jotka liittyvät riittävän tiedon saamiseen toiminnan tuloksista; pyytää komissiota parantamaan järjestelmää toiminnan ja tulosten arvioinnin osalta, jotta sen avulla voitaisiin selkeästi osoittaa, että unionin rahoituksella on pääasiassa konkreettisia ja myönteisiä vaikutuksia rauhaan ja turvallisuuteen paikan päällä; pyytää komission yksiköitä käynnistämään tulosperusteiseen seurantaan liittyvät tarkastuskäynnit ja raportoimaan niistä parlamentille mahdollisimman pian;

80. suosittelee edellä mainittujen seikkojen perusteella, että komissio harkitsee kaiken APSAlle annettavan taloudellisen tuen perumista;

Ulkoinen investointiohjelma ja Euroopan kestävän kehityksen rahasto (EKKR)

81. muistuttaa rahoitustavoitteesta, jonka mukaan investointeihin on saatava kerättyä 44 miljardia euroa; ottaa huomioon, että unioni osoitti 2,2 miljardia euroa EKKR:stä (ulkoisen investointiohjelman pilari 1) 94:ään rahoitusta yhdistävään hankkeeseen ja 1,54 miljardia euroa 28 investointiohjelman EKKR-takuita varten;

82. kannustaa kansainvälisen yhteistyön ja kehitysasioiden pääosastoa lisäämään entisestään tietämystä vipuvaikutusmahdollisuuksista, joita ulkoinen investointiohjelma tarjoaa houkuttelemalla yksityisen sektorin investointeja kehityskumppanuuksiin; muistuttaa kuitenkin, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ulkoisen investointiohjelman täydentävyyteen sekä sen hallinnointiin sovellettaviin perusteisiin, jotta vältetään kehitysrahoituksen mahdollinen ohjautuminen yksityisille sijoittajille tai korkotulojen tai voiton tuottamiseen;

83. huomauttaa, että unioni osoitti myös 21:n rahoitusta yhdistävän hankkeen välityksellä Saharan eteläpuoliseen Afrikkaan 547 miljoonaa euroa, joiden odotetaan saavan liikkeelle neljä miljardia euroa liikenteen, energian, yksityisen sektorin ja maatalouden alalla; ilmaisee tukensa rahoituksen yhdistämisen paikallisen ulottuvuuden edistämiselle;

84. huomauttaa, että unioni oli alueellisen yhteistyön välityksellä biologista monimuotoisuutta ja metsävarojen hoitoa koskevien hankkeiden tärkein rahoittaja ja että se oli keskeisessä asemassa suojeltaessa 16:a suojelualuetta Keski- ja Länsi-Afrikan alueella;

85. kehottaa komissiota keskittymään enemmän onnistuneesti toteutettujen hankkeiden tekemiseen tunnetuksi ja tiedottamaan suurelle yleisölle unionin investoinneista maailmanlaajuiseen kestävään kehitykseen;

EIP:n AKT-maiden investointikehys

86. kannustaa EIP:tä tukemaan edelleen paikallisen yksityissektorin kehitystä, koska se on keskeinen kestävyyden ja selviytymiskyvyn edistäjä, tukemaan edunsaajien välittömän edun mukaista sosiaalista ja taloudellista perusinfrastruktuuria sekä etsimään mikrorahoituksen alalla uusia paikallisia ja alueellisia kumppaneita; kehottaa EIP:tä lisäämään täydentävyyttä perustelemalla varojen käytön paremmin;

87. kehottaa EIP:tä lisäämään ponnistuksiaan ja toteuttamaan asianmukaiset toimenpiteet EIP:n välineiden tekemiseksi paremmin tunnetuiksi maissa, joissa EIP:n investointien vaikutus on suurempi;

88. suhtautuu myönteisesti siihen, että unioni myöntää AKT-maiden investointikehyksen välityksellä 139 miljoonaa euroa mikrorahoituksen luottojärjestelyjen rahoitukseen, jonka avulla olisi tarkoitus myöntää noin 26 300 lainaa mikroyrityksille ja yksityishenkilöille;

89. katsoo, että EIP:n on jatkettava panostusta huolellisuusvelvollisuuden mukaiseen toimintapolitiikkaan sekä tulostenarviointivälineisiin, jotta voidaan saada paremmin tietoa rahoituksen välittäjien ja edunsaajien profiileista ja myös arvioida paremmin hankkeiden vaikutus lopullisiin edunsaajiin;

Unionin ja Afrikan suhteiden tulevaisuus

90. ottaa huomioon parhaillaan meneillään olevan pohdinnan unionin tulevasta pitkän aikavälin Afrikka-strategiasta ja -kumppanuudesta ja pitää tätä mahdollisuutena tehostaa avun toimittamista; katsoo, että on siirryttävä perinteisestä tukikeskeisestä suhteesta kohti strategisempaa ja integroidumpaa suhdetta;

91. kehottaa komissiota kehittämään unionin kumppaneiden kanssa ”enemmän on enemmän” -lähestymistavan, jotta unionin apua voidaan mukauttaa sen mukaan, miten kolmannet maat kunnioittavat muun muassa demokraattisia oikeuksia, oikeusvaltioperiaatetta ja kansainvälisiä yleissopimuksia;

92. korostaa, että EKR:t olisi otettava osaksi unionin talousarviota, kuten on jo todettu parlamentin päätöslauselmissa ja ehdotuksessa uudeksi monivuotiseksi rahoituskehykseksi vuosiksi 2021–2027, jotta vältetään talousarvion hajanaisuus; huomauttaa, että EKR:ien sisällyttäminen talousarvioon parantaa vastuuvapauden myöntävän viranomaisen kykyä valvoa, kuinka unionin varoja käytetään unionin ulkopuolella.